

Tilkinin Kâğıt Uçağı



Çınar BİBER

Tilkinin Kâğıt Uçağı

Çınar BİBER



Çayırın kenarındaki sıcak bir inde, parlak turuncu tüylü ve beyaz göğüslü küçük bir tilki yaşırdı. Küçük mavi bir atkı takar ve kâğıt ile kalemlerle dolu bir bez çanta taşırdı. Her sabah Tilki kâğıt uçaklar katlar ve onları uzaktaki arkadaşlarına uçururdu. "Küçük bir mesaj çok uzaklara gidebilir," derdi gülümseyerek.



Tilki'nin arkadaşları farklı yerlerde yaşırdı. Tavşan büyük bir meşe ağacının altındaki bir yuvada yaşırdı. Ayı tepelerin ötesindeki bir mağarada yaşırdı. Baykuş nehrin yakınındaki uzun bir çam ağacında yaşırdı. Tilki hepsini özlerdi ama ne yapacağını çok iyi bilirdi. Neşeli notlar yazar ve onları uçaklara katlardı. Sonra onları gökyüzüne uçururdu.



Her uçak özel bir mesaj taşırdı. "Merhaba Tavşan! Umarım iyisindir," diye yazdı Tilki. "Sevgili Ayı, böğürtlenli turtalarını özlüyorum," diye ekledi. "Baykuş, bilgece öğütlerin için teşekkür ederim," diye yazdı. Tilki bu küçük notları göndermeyi çok severdi. Onlar arkadaşlarını mutlu ederdi ve Tilki'yi de mutlu ederdi. Mesajların dostlukları güçlü tuttuğuna inanırdı.



Rüzgârlı bir öğleden sonra Tilki bir tepede oturdu ve yeni bir uçak katladı. Tavşan'a güzel bulutlar hakkında bir not yazdı. Uçağı esintiye fırlattı. Uçak taklalar attı, döndü ve uzaklara uçu. Tilki gözden kaybolana kadar izledi. "Umarım seni bulur, Tavşan," diye fısıldadı.



Ertesi sabah harika bir şey oldu. Bir kâğıt uçak Tilki'nin ayaklarının dibine usulca kondu. Ama bu farklıydı. Tilki'nin düz beyaz kâğıdından değil, parlak kırmızı kâğıttan yapılmıştı. "Ne tuhaf!" dedi Tilki. Onu dikkatlice açtı. İçinde düzgün, yuvarlak harflerle yazılmış bir mesaj vardı. Bu bir davetti!



Davet şöyle diyordu: "Bir sürpriz bulmak için ipuçlarını takip et. Nehrin kıvrıldığı yerden başla." Tilki'nin kehribar rengi gözleri meraktan kocaman açıldı. Mavi atkısını taktı ve çantasını hazırladı. "Bir gizem!" dedi. "İpuçlarını takip etmeliyim." Hemen yola koyuldu, gür kuyruğu heyecanla sallanıyordu.



Nehrin kıvrımında Tilki bir ağaca bağlı küçük bir ahşap tekne buldu. Teknenin içinde bir not vardı. "Aferin! Şimdi büyük meşe ağacına git," diyordu. Tilki gülümsedi. O ağacı biliyordu —Tavşan'ın yuvasının yakınındaydı! Patika boyunca aceleyle yürüdü, patileri hafif ve çevikti. Güneş turuncu tüylerini ısıtıyordu.



Tilki büyük meşe ağacına vardığında bir dalda asılı sarı bir önlük gördü. Bu Tavşan'ın önlüğüydü! Üzerine tutturulmuş bir not şöyle diyordu: "Yaprakların altına bak." Tilki yaprakları kenara itti ve bir sepet böğürtlen buldu. "Ayı'nın sepeti!" diye soluğu kesildi. "Ama neler oluyor?" Her zamankinden daha meraklıydı.



Tam o sırada yukarıdan yumuşak bir ötüş geldi. Baykuş aşağı süzüldü ve bir dala kondu. Yuvarlak yeşil gözlüklerini takmış ve deri posta çantasını taşıyordu. "Merhaba Tilki," dedi. "Görüyorum ki ipuçlarını bulmuşsun." Tilki'nin kuyruğu sallandı. "Baykuş! Daveti sen mi gönderdin?" diye sordu. Baykuş sadece gizemli bir şekilde gülümsedi. "Beni takip et," dedi.



Baykuş Tilki'yi ormanın içinden bir açıklığa götürdü. "Burada bekle," dedi ve uçup gitti. Tilki tek başına durdu, merak içindeydi. Sonra bir kıkırtı duydu. Bu Tavşan'dı, bir çalının arkasından bakıyordu! "Sürpriz!" diye bağırdı Tavşan. Ayı bir ağacın arkasından çıktı, böğürtlen sepetini tutuyordu. "Seni özledik, Tilki!" diye gürledi.



Tilki gözlerine inanamadı. "Hepiniz buradasınız!" diye haykırdı. Tavşan güldü. "Seni şaşırtmak istedik," dedi. "Kâğıt uçakların bizi yakın hissettirdi, uzakta olsak bile. Bu yüzden gelip sana şahsen teşekkür etmeye karar verdik!" Ayı başını salladı. "Dostluk için yolculuk yapmaya değer," dedi. Baykuş göz kırptı. "Ve ipuçları eğlencelidir!"



Ayı böğürtlen sepetini yere koydu ve Tavşan bir piknik örtüsü çıkardı. Hep birlikte oturdular ve tatlı böğürtlenleri paylaştılar. "Bunu nasıl planladınız?" diye sordu Tilki. Tavşan gülümsedi. "Baykuş uçaklarını bize ulaştırdı," dedi. "Mektuplaşıp partiyi planladık. Baykuş seni ipuçlarıyla buraya yönlendirdi." Tilki'nin kalbi dolup taşı.



Açıklıkta güldüler ve oyunlar oynadılar. Kâğıt uçaklar yapıp birlikte uçurdular. Ayı komik hikâyeler anlattı ve Tavşan kıkırdadı. Baykuş bilge, mutlu gözlerle izledi. "Bu en güzel gün," dedi Tilki. "Arkadaşlarım olduğunuz için çok mutluyum." Hepsi birlikte olmanın en büyük hediye olduğunda hemfikirdi.



Güneş batmaya başlarken Tilki çimenlere dağılmış uçaklara baktı. "Mesajlarınız dostluğumuzu güçlü tuttu," dedi. "Ayrı olsak bile küçük bir not bizi yakınlaştırabilir." Tavşan başını salladı. "Bu yüzden geldik," dedi. "Uçaklarının bizim için ne kadar önemli olduğunu sana göstermek için." Tilki sıcak bir şekilde gülümsedi.



Ayrılmadan önce kâğıt uçaklar göndermeye devam edeceklerine söz verdiler. "Her hafta yazacağım," dedi Tilki. "Biz de cevap yazacağız," dedi Ayı. Baykuş Tilki'ye yeni bir kırmızı uçak uzattı. "Bir sonraki mesajın için," dedi. Tilki onu çantasına koydu. "Teşekkür ederim," dedi. "Yakında göndereceğim."



O gece Tilki ininde oturdu ve yeni bir kâğıt uçak katladı. Şöyle yazdı: "Sevgili arkadaşlar, en güzel sürpriz için teşekkür ederim. Mesajlar göndermeye ve dostluğumuzu güçlü tutmaya devam edelim." Onu yıldızlı gökyüzüne uçurdu. Tilki küçük mesajların çok uzaklara gidebileceğini ve kalpleri yakın tutabileceğini öğrendi. Ve arkadaşlarının da gülümsediğini bilerek gülümsedi.